Välispoliitilisi vaatlusi 1934.

Kirjutanud H. Tammer.

1934. oli rahvusvahelises elus järsult puhkenud, ootamatute rahutuste ja pärastsõjaaegsete riikide-rinnete vastuolude teravnemise aasta, täis kriisiaega iseloomustavaid tõuse ja mõõnu, mis aasta lõpposas siiski vaibusid latentselt-pinevaks ootamisvaikuseks, kandes oma lahendused alles järgnevasse aastasse. 1933. a. lõpuga võrreldes oli olukord 1934. a. lõpul siiski lootustandvam, sest suudeti kõvendada Rahvasteliidu prestiiži, rajada peajooni kavadeks, mis peaksid viima vastuolude sillutamisele, ja tihendada ka riikide rinnet, kes huvitatud maailmarahu säilitamisest.

1. Maailma peamised rahutuskolded.

Saksa-Prantsuse pärastsõja-aegne püsiv vastuolu võttis mäletatavasti terava ilme 1933. aasta oktoobris, kui Saksamaa ootamatult lahkus desarmeerimis- (relvitustumis-) konverentsilt, leidmata rahuldust 1932. aastal Genfis vastuvõetud vormelis — Saksamaa üheõiguslus relvade alal üldist julgeolekut kindlustavas režiimis. Saksamaa tahtis jõuda kiiremini oma relvajõu suurendamisele, kui seda võimaldas relvitustumiskonverentsi aeglane käik, hirmutas aga sellega Prantsusmaad, kes kogu aja kartis revanšisõda Saksamaa